

Податок за нерухоме майно додав місцевим бюджетам Криворіжжя майже 16,9 млн гривень

Впродовж січня-липня 2018 року від платників податків Криворізької північної ОДПІ до місцевих бюджетів надійшло майже 16,9 млн грн податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. За словами начальника відділу адміністрування податків та зборів з фізичних осіб та єдиного внеску території обслуговування Криворізької північної ОДПІ ГУ ДФС у Дніпропетровській області Олени Коровко, зазначена сума перевищує прогнозовану на 0,9 млн грн. А проти надходжень аналогічного періоду минулого року – більша майже на 4,6 млн грн.

Цього року податок на нерухомість платники сплачують за 2017 рік за ставками та з використанням пільг, які були законодавчо визначені у цей період. Ставки та пільги з податку встановлюють органи місцевого самоврядування. Податок нараховується на загальну площу об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх частку. Разом із тим, податок сплачується лише за ту площу, яка перевищує пільгову.

Олена Коровко додає, що до 1 липня 2018 року повідомлення – рішення про суму нарахованого податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, були надіслані власникам «понаднормових» квадратних метрів житлової площі. Відтак, упродовж 60 календарних днів, з дня отримання повідомлення-рішення від органу ДФС, такі платники зобов'язані перерахувати суму податку на вказані у повідомленні реквізити.

Отримання для дітей картки платника податків з реєстраційним номером

Найпопулярнішою з адміністративних послуг залишається послуга видачі картки платника податків та внесення до паспорта громадянина України даних про реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб-платників податків.

Відповідно до п. 70.5 ст. 70 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-VI із змінами та доповненнями та п. 1 розд. VII Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29 вересня 2017 року №822 (далі – Положення №822), фізична особа незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), яка не включена до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр), зобов'язана особисто або через представника подати до відповідного контролюючого органу облікову картку фізичної особи – платника податків за формою №1ДР (далі – Облікова картка №1ДР) (додаток 2 до Положення №822), яка є водночас заявою для реєстрації у Державному реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу, який містить необхідні для реєстрації реквізити (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, місце народження, місце проживання, громадянство).

Відповідно до п. 4 розд. VII Положення №822 облікові картки № 1ДР малолітніх осіб (до 14 років) подаються одним із батьків (усиновителем, опікуном, піклувальником) за наявності свідоцтва про народження дитини та документа, що посвідчує особу одного із батьків (усиновителя, опікуна, піклувальника).

Подати документи для проведення реєстрації в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків/отримати картку платника податків, отримати консультацію щодо переліку необхідних документів або заповнення Облікової картки № 1ДР можна в Центрах обслуговування платників ДПІ(ОДПІ) ГУ ДФС у Дніпропетровській області. Інформація про Центри обслуговування платників розміщена у банері «Центри обслуговування» на головній сторінці субсайту «Територіальні органи ДФС у Дніпропетровській області»

До уваги громадян!

Інформаційно-довідковий департамент ДФС звертає увагу громадян, що вони можуть викласти усні звернення до Державної фіскальної служби України (відповідно до Закону України від 02.10.1996 № 393/96-ВР «Про звернення громадян» із змінами та доповненнями) засобами телефонного зв'язку через Контакт-центр за телефоном 0800-501-007, обравши на інтерактивному голосовому автовідповідачі напрямок «3».

Подання уточнюючої декларації для реалізації права ФО на податкову знижку

Відповідно до пп. 166.1.1 п. 166.1 ст. 166 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI із змінами і доповненнями (далі - ПКУ) платник податку має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (пп.166.1.2 п.166.1 ст.166 ПКУ).

Якщо платник податку не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового року, таке право на наступні податкові роки не переноситься (пп. 166.4.3 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Отже, якщо були виявлені документально підтверджені суми, що не були враховані при поданні річної податкової декларації, для реалізації свого права на податкову знижку платник податку може подати уточнюючу декларацію до 31 грудня включно наступного за звітним податкового року, оскільки право на податкову знижку надається лише за наслідками звітного податкового року.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 103.24 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Щодо прав платників податків в рамках проекту «Я маю право!»

Законодавче врегулювання права на доступ до публічної інформації та права на звернення громадян базується передусім на відповідних конституційних засадах. Чинна Конституція України містить низку норм щодо забезпечення відкритості органів державної влади та права громадян на доступ до інформації про їх діяльність.

Так, ст.3 Конституції України визначено, що держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Право на доступ до інформації є конституційним правом людини, яке передбачене і гарантоване ст.34 Конституції України. Право на звернення до органів державної влади надається громадянам України ст.40 Конституції України, відповідно до якої усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого

самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

З метою підвищення обізнаності громадян та суб'єктів господарювання щодо свої прав в рамках проекту «Я маю право!» фахівці Криворізької північної ОДПІ під час спілкування з платниками податків зосереджують увагу на таких поняттях, як запит на отримання публічної інформації, звернення, надання податкової консультації, а також консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань оподаткування.

«Дані категорії звернень є різними за такими ознаками: правовими підставами, визначенням понять, формами, строком розгляду, змістом, вимогами оформлення, тощо», - зазначає начальник відділу організації розгляду звернень та забезпечення доступу до публічної інформації, електронних сервісів та звітності, організації роботи ЦОП та надання адміністративних послуг управління обслуговування платників Криворізької північної ОДПІ Маринетта Нерваль.

За 7 місяців 2018 року до Криворізької північної ОДПІ надійшло 25 письмових звернень від громадян, що на 18 звернень більше, ніж за відповідний період минулого року. За результатами розгляду по 12 зверненням надано відповідні роз'яснення, 12 звернень визнано анонімними та по 1 зверненню питання вирішено позитивно.

Нагадаємо, що одним з ключових елементів, який забезпечує реалізацію проекту «Я маю право!», є надання громадянам безоплатної правової допомоги, що, в свою чергу, сприяє підвищенню юридичної грамотності платників та формуванню правової культури в суспільстві.

Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб зазначено в ст. 281 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Так, згідно з п. 281.1 ст. 281 ПКУ від сплати земельного податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Згідно з п. 281.2 ст. 281 ПКУ звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб п. 281.1 ст. 281 ПКУ, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи (п. 281.3 ст. 281 ПКУ).

Пунктом 281.4 ст. 281 ПКУ визначено, що якщо фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 01 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

Право на податкову знижку у частині сум витрат на сплату страхових платежів та пенсійних внесків

Відповідно до статті 166 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

Згідно з пп. 166.3.5 п. 166.3 ст. 166 ПКУ до такого переліку включається сума витрат платника ПДФО на сплату страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та пенсійних внесків, сплачених платником податку страховику-резиденту, недержавному пенсійному фонду, банківській установі за договорами довгострокового страхування життя, недержавного пенсійного забезпечення, за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, а також внесків на банківський пенсійний депозитний рахунок, на пенсійні вклади та рахунки учасників фондів банківського управління як такого платника податку, так і членів його сім'ї першого ступеня споріднення, **які не перевищують** (у розрахунку за кожний з повних чи неповних місяців звітного податкового року, протягом яких діяв договір страхування):

а) при страхуванні платника ПДФО або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом платника податку, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління чи за їх сукупністю – **суму, визначену в абзаці першому пп. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ** (сума, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень);

б) при страхуванні члена сім'ї платника податку першого ступеня споріднення або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління на користь такого члена сім'ї чи за їх сукупністю – **50 % суми, визначеної в абзаці першому пп. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ**, в розрахунку на кожного застрахованого члена сім'ї.

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (пп.166.1.2 п.166.1 ст.166 ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтвержені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (пп. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Оригінали зазначених у пп. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ (пп. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Отже, до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтвержені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинні бути відображені сума сплачених страхових та пенсійних внесків, дата сплати, прізвище платника, реквізити договору згідно з яким здійснюється така плата, відповідний договір (договір довгострокового страхування життя, договір недержавного пенсійного забезпечення, пенсійний контракт з недержавним пенсійним фондом тощо).

Щодо подання платниками податків звітів про пільги

Криворізька північна ОДПІ нагадує, що відповідно до статті 30 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податкова пільга – це передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав, визначених пунктом 30.2 статті 30 ПКУ. Згідно з пунктом 30.8 цієї ж статті ПКУ контроль за правильністю надання та обліку податкових пільг здійснюють контролюючі органи.

При цьому суб'єкт господарювання, що не сплачує податки та збори у зв'язку з отриманням податкових пільг, веде облік сум таких пільг та складає звіт про суми податкових пільг (далі – звіт), про що наголошується у пункті 2 Порядку обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2010 № 1233 (далі – Порядок № 1233).

Звіт подається суб'єктом господарювання за три, шість, дев'ять і дванадцять календарних місяців за місцем його реєстрації протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового періоду (пункт 3 Порядку № 1233).

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні» від 21.12.2016 № 1797 (набрав чинності з 01.01.2017) зокрема до пункту 46.1 статті 46 ПКУ внесено зміни, що прирівнюють звітність про суми податкових та митних пільг до податкових декларацій.

Отже, у разі неподання або несвоєчасного подання платниками податків звітів про пільги до них застосовуються штрафні санкції, передбачені пунктом 120.1 статті 120 ПКУ за неподання або несвоєчасне подання податкової звітності, а саме: накладення штрафу в розмірі 170 гривень, за кожне таке неподання або несвоєчасне подання. Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень за кожне таке неподання або несвоєчасне подання.

Від платників податків до бюджетів усіх рівнів надійшло майже 3 млрд гривень

Днями, під час зустрічі з громадськістю, в.о. начальника Криворізької північної ОДПІ Владислав Ключковський повідомив, що надходження податків і зборів від платників податків Криворізької північної ОДПІ до бюджетів усіх рівнів протягом січня-липня 2018 року склали 2 964,5 млн.грн. Це на 595,0 млн.грн. перевищує результат відповідного періоду минулого року.

Зокрема, до державного бюджету надходження склали майже 1 455,8 млн грн (+393,5 млн гривень до минулорічного показника), відповідно, місцеві бюджети отримали 1 508,7 млн грн (+201,5 млн гривень до показника аналогічного періоду минулого року).

Підсумовуючи результати роботи інспекції Владислав Ключковський наголосив на тому, що своєчасна та повна сплата податків і зборів до бюджетів усіх рівнів – це одна з передумов відновлення фінансової стабільності та добробуту нашої країни та кожного її громадянина.

Під час зустрічі присутні були ознайомлені з останніми змінами в законодавстві. Особливу увагу очільник податкової інспекції приділив електронному адмініструванню податку на додану вартість. Владислав Ключковський зауважив, що автоматизований моніторинг здійснюється фіскальною службою на підставі аналізу звітних показників платника податку, наявної податкової інформації, а також інформації, поданої платником податку за встановленою формою.

За словами Владислава Ключковського, сьогодні працівники органів ДФС прагнуть створити для розвитку бізнесу якнайкращі сервісні умови та систему роз'яснення податкових новацій.

Чи має право фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, включити до складу витрат суму оплачених орендних платежів за наступний рік?

Інформуємо, що оподаткування доходів, отриманих фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, регламентується ст. 178 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності. У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат (п. 178.3 ст. 178 ПКУ).

ПКУ не передбачено будь-якого переліку витрат для фізичних осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність.

При цьому, зазначені витрати повинні бути пов'язані із провадженням певного виду незалежної професійної діяльності та підтвержені документально.

Відповідно до ст. 759 Цивільного кодексу України від 16.01.2003 № 435-IV із змінами та доповненнями (далі – ЦКУ) за договором найму (оренди) наймодавець передає або зобов'язується передати наймачеві майно у користування за плату на певний строк.

Плата за користування майном вноситься щомісячно, якщо інше не встановлено договором (п. 5 ст. 762 ЦКУ).

Отже, фізична особа, яка здійснює незалежну професійну діяльність, має право включити до складу витрат суму оплачених орендних платежів за наступний рік на підставі документального підтвердження факту їх сплати, якщо договором оренди передбачена можливість сплати у звітному році платежів за наступний рік.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 105.05 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Суми готівкових розрахунків протягом одного дня обмежуються

Порядок ведення касових операцій у національній валюті України юридичними особами (*крім банків*) та їх відокремленими підрозділами незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, органами державної влади та органами місцевого самоврядування під час здійснення ними діяльності з виробництва, реалізації, придбання товарів чи іншої господарської діяльності, фізичними особами, які здійснюють підприємницьку діяльність (далі разом у тексті – суб'єкти господарювання), фізичними особами визначає Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджене постановою Правління Національного банку України від 29.12.2017 № 148 із змінами (далі – Положення № 148).

Суб'єкти господарювання здійснюють розрахунки за своїми грошовими зобов'язаннями, що виникають у господарських відносинах, як у безготівковій так і у готівковій формі з дотриманням обмежень та у порядку, установленому законодавством України.

Обмеження сум готівкових розрахунків визначено пунктами 6 – 8 розділу II «Вимоги до організації готівкових розрахунків» Положення № 148.

Відповідно до п. 6 розділу II Положення № 148 *суб'єкти господарювання* мають право здійснювати розрахунки готівкою *протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами*:

- 1) **між собою** – у розмірі до 10 000 гривень включно;
- 2) **з фізичними особами** – у розмірі до 50 000 гривень включно.

Платежі понад установлені граничні суми проводяться через банки або небанківські фінансові установи, які в установленому законодавством порядку отримали ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунку, шляхом переказу коштів з поточного рахунку на поточний рахунок або внесення коштів до банку чи небанківської фінансової установи для подальшого їх переказу на поточні рахунки в банку. *Кількість суб'єктів господарювання та фізичних осіб, з якими здійснюються готівкові розрахунки, протягом дня не обмежується.*

Обмеження, установлене у пункті 6 розділу II цього Положення, стосується також розрахунків під час оплати за товари, придбані на виробничі (господарські) потреби за рахунок готівки, одержаної за допомогою електронного платіжного засобу.

Пунктом 7 розділу II Положення № 148 визначено, що *фізичні особи мають право здійснювати розрахунки готівкою*:

- 1) **із суб'єктами господарювання протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами** – у розмірі до 50 000 гривень включно.

Платежі на суму, що перевищує 50 000 гривень, проводяться через банки або небанківські фінансові установи, які в установленому законодавством України порядку отримали ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунку, шляхом переказу коштів із поточного рахунку на поточний рахунок або внесення коштів до банку чи небанківської фінансової установи для подальшого їх переказу на поточні рахунки в банку;

- 2) **між собою за договорами купівлі-продажу, які підлягають нотаріальному посвідченню**, у розмірі до 50 000 гривень включно.

Платежі на суму, яка перевищує 50 000 гривень, здійснюються шляхом переказу коштів з поточного рахунку на поточний рахунок або внесення та/або переказу коштів на поточні рахунки (у тому числі на депозит нотаріуса на окремий поточний рахунок у національній валюті).

Обмеження, установлені у пунктах 6 та 7 розділу II цього Положення, **не стосуються** (п. 8 розділу II Положення № 148):

- 1) розрахунків суб'єктів господарювання з бюджетами та державними цільовими фондами;
- 2) добровільних пожертвувань та благодійної допомоги;
- 3) використання готівки, виданої на відрядження.

З січня по липень платники Дніпропетровщини перерахували до бюджетів усіх рівнів та ЄСВ 59,6 млрд. гривень

З початку 2018 року органами ДФС у Дніпропетровській області забезпечено у бюджети всіх рівнів (із врахуванням ДУ Офісу ВПП ДФС та Дніпропетровської митниці ДФС) 51 млрд. 986 млн. грн., що на 12 млрд. 274 млн. грн. (або на 30,9%) перевищує показник відповідного періоду минулого року. Єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у січні – липні поточного року зібрано 7 млрд. 643 млн. грн., що перевищує минулорічні показники на 1 млрд. 362 млн. грн. (або на 21,7%). Про це повідомила перший заступник начальника ГУ ДФС у Дніпропетровській області Вікторія Каліногорська.

До державного бюджету впродовж семи місяців 2018 року спрямовано 38 млрд. 524 млн. грн., що майже на 10 млрд. грн. (або на 35,0%) більше надходжень січня – липня минулого року.

До місцевих бюджетів за відповідний період надійшло 13 млрд. 462 млн. грн. Це на 2 млрд. 277 млн. грн. (або на 20,4%) більше фактичних надходжень 2017 року.

Загальні вимоги до складання фінансової звітності

Відповідно до п. 46.2 ст. 46 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до цього пункту платниками податку на прибуток та неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток (звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації) та її невід'ємною частиною.

Загальні вимоги до фінансової звітності визначені статтею 11 Закону України від 16.07.1999 № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» із змінами (далі – Закон № 996).

Підприємства зобов'язані скласти фінансову звітність на підставі даних бухгалтерського обліку (п. 1 ст. 11 Закону № 996).

Пунктом 2 ст. 11 Закону № 996 визначено, що порядок та строки подання фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звіту про платежі на користь держави до органів державної влади визначається Кабінетом Міністрів України (далі – КМ України); для банків – Національним банком України (далі – НБУ).

Для мікропідприємств, малих підприємств, невідприємницьких товариств і представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності, крім тих, що зобов'язані скласти фінансову звітність за міжнародними стандартами, встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу та звіту про фінансові результати (п. 3 ст. 11 Закону № 996).

Фінансова звітність та консолідована звітність за міжнародними стандартами складається на підставі таксономії фінансової звітності (п. 6 ст. 11 Закону № 996).

Таксономія фінансової звітності – це склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю (ст. 1 Закону № 996).

Статтею 13 Закону № 996 визначено, що звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік. Проміжна фінансова звітність складається за результатами першого кварталу, першого півріччя, дев'яти місяців. Крім того, відповідно до облікової політики підприємства фінансова звітність може складатися за інші періоди.

Порядок подання фінансової звітності затверджений постановою КМ України від 28.02.2000 № 419 із змінами (далі – Порядок № 419).

Дія Порядку № 419 поширюється на усіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми господарювання і форм власності, а також на представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність згідно із законодавством.

Термін використання резервного РРО у разі виходу з ладу РРО

Відповідно до ст. 5 Закону України від 06.07.1995 № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), на період виходу з ладу реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) та здійснення його ремонту або у разі тимчасового, не більше 7 робочих днів, відключення електроенергії проведення розрахункових операцій здійснюється з використанням книги обліку розрахункових операцій та розрахункової книжки або із застосуванням належним чином зареєстрованого резервного РРО.

Пунктом 2 ст. 14 Закону № 265 передбачено, що у разі виходу з ладу РРО центри сервісного обслуговування (далі – ЦСО) зобов'язані забезпечувати відновлення його роботи протягом 7 робочих днів.

У разі незабезпечення ЦСО гарантійного ремонту РРО не пізніше сьомого робочого дня з дня прийняття в ремонт РРО ЦСО зобов'язаний ввести в експлуатацію належним чином зареєстрований на суб'єкта господарювання резервний РРО (п. 4 ст. 14 Закону № 265).

Отже, максимальний термін використання резервного РРО на період виходу з ладу РРО та здійснення його ремонту або відключення електроенергії може бути не більше 7 робочих днів, а ЦСО зобов'язані відновити роботу РРО протягом 7 робочих днів.

До уваги орендарів земельної ділянки!

Відповідно до ст. 288 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу, зокрема,

♦ не може бути, меншою за розмір земельного податку (пп. 288.5.1 п.288.5 ст. 288 ПКУ):

▶ для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено, – у розмірі не більше 3 відсотків їх нормативної грошової оцінки; для земель загального користування – не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки; для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки;

▶ для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено, – у розмірі не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області; для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області;

♦ не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки (пп. 288.5.2 п. 288.5 ст. 288 ПКУ);

♦ може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у пп. 288.5.2 п. 288.5 ст. 288 ПКУ, у разі визначення орендаря на конкурентних заходах (пп. 288.5.3 п. 288.5 ст. 288 ПКУ).

Звертаємо увагу, що згідно із ст. 25 Закону України від 06.10.1998 № 161-XIV «Про оренду землі» із змінами та доповненнями орендар земельної ділянки зобов'язаний, зокрема, «у п'ятиденний строк після державної реєстрації договору оренди земельної ділянки державної або комунальної власності надати копію договору відповідному органу доходів і зборів».

До уваги платників податку на додану вартість!

Державна фіскальна служба України на головній сторінці офіційного веб-порталу (<http://sfs.gov.ua>) у розділі «Повідомлення та нагадування» за результатами декларування за звітний (податковий) період червень 2018 року на підставі даних, зазначених платниками ПДВ у додатках 1 «Розрахунок коригування сум податку на додану вартість (Д1)» та 5 «Розшифровки податкових зобов'язань та податкового кредиту в розрізі контрагентів (Д5)» до податкової декларації з ПДВ за новими формами, з урахуванням змін, внесених наказом Міністерства фінансів України від 23.03.2018 № 381 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 28 січня 2016 року № 21» (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 16.04.2018 за № 451/31903), повідомила наступне.

Надання платниками ПДВ відповідної інформації, передбаченої у вказаних вище додатках, дає їм змогу з 01.08.2018 скористатися правом щодо реєстрації в ЄРПН у порядку, визначеному пунктом 200¹.9 статті 200¹ Податкового кодексу України, тільки податкових накладних та розрахунків коригування виключно за звітні періоди, в яких виникло таке перевищення ($\Sigma_{\text{Перевищ}}$).

Нагадуємо, що в інформаційно-телекомунікаційній системі «Електронний кабінет» платникам у режимі реального часу надано доступ до сервісів системи електронного адміністрування ПДВ.

Про порядок обчислення екологічного податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами

Відповідно до п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються, зокрема, викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, та, зокрема, обласні, Київська міська державна адміністрація до 1 грудня року, що передує звітному, подають до контролюючих органів переліки підприємств, установ, організацій, фізичних осіб – підприємців, яким в установленому порядку видано, зокрема, дозволи на викиди, а також направляють інформацію про внесення змін до переліку до 30 числа місяця, що настає за кварталом, у якому такі зміни відбулися (п. 250.3 ст. 250 ПКУ).

Відповідно до пп. 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПКУ об'єктом та базою оподаткування екологічним податком є, зокрема, обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

Пунктом 249.3 ст. 249 ПКУ визначено, що суми екологічного податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, обчислюються платниками податку самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів викидів та ставок екологічного податку за формулою, наведеною у цьому пункті (незалежно від того чи отримано платником дозвіл на викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення).

Ставки екологічного податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення встановлені статтею 243 ПКУ.

Крім того, пунктом 4 розділу XIX «Прикінцеві положення» ПКУ передбачено, що Кабінет Міністрів України щорічно до 1 червня у разі необхідності вносить до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до ПКУ щодо ставок оподаткування, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексів споживчих цін, індексів цін виробників промислової продукції, зокрема, з екологічного податку.

Слід зазначити, що контролюючі органи залучають за попереднім погодженням працівників, зокрема, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, для перевірки правильності визначення платниками податку фактичних обсягів викидів стаціонарними джерелами забруднення (п. 250.12 ст. 250 ПКУ).

Інноваційна система e-Receipt – новація в реєстрації розрахункових операцій

Криворізька північна ОДПІ інформує, що триває реалізація пілотного проекту ДФС України щодо застосування новітніх моделей для реєстрації розрахункових операцій.

Так, 19.06.2018 набула чинності постанова Кабінету Міністрів України від 13.06.2018 № 472, якою затверджено Порядок реалізації експериментального проекту щодо реєстрації та експлуатації новітніх моделей програмних та/або програмно-технічних комплексів, призначених для реєстрації розрахункових операцій (далі – Порядок № 472).

Впровадження експериментального проекту розпочалося з 01 липня 2018 року та триватиме до 31 грудня 2019 року. Протягом зазначеного періоду будуть досліджені інноваційні розробки, новітні моделі програмних та/або програмно-технічних комплексів, можливість їх застосування для здійснення розрахункових операцій, буде прийнято рішення щодо доцільності їх впровадження у промислову експлуатацію та подальшого застосування суб'єктами господарювання. Це сприятиме популяризації використання відповідних комплексів бізнесом, у зв'язку з тим, що використання окремих моделей надасть можливість здійснювати віддалений контроль за розрахунками та обігом товарів на підприємстві.

Нова система може бути встановлена та підтримуватиметься будь-яким пристроєм (персональні комп'ютери, планшети, смартфони). Вона передбачатиме програмне забезпечення для продавця, покупця та ДФС України, а також буде інтегрована з «Електронним кабінетом».

Усі кейси системи будуть безкоштовними для її користувачів і не потребуватимуть абонентської плати за користування. Крім того, система e-Receipt працюватиме цілодобово та без вихідних, вона міститиме значний масив інформації для використання користувачами.

На бізнес очікують зміни у використанні РРО, які дозволять спростити і здешевити процес та покращити умови ведення господарської діяльності.

Впровадження проекту створить передумови для монополізації ринку засобів для реєстрації розрахункових операцій, спростить умови введення їх в експлуатацію та використання, а також зменшить витрати підприємців на їх придбання та обслуговування.

Порядок № 472 передбачає, що учасниками експериментального проекту є виробники (постачальники) та користувачі новітніх моделей комплексів, зокрема, удосконалених комп'ютерно-касових систем, які виявили зацікавленість щодо участі в експериментальному проекті.

Позитивні результати експерименту дозволять впровадити новітні РРО у промислову експлуатацію та сприятимуть їх застосуванню платниками податків поряд з традиційними моделями касових апаратів.

Інноваційна система реєстрації та обліку РРО – e-Receipt, розроблена ДФС України, передбачає online реєстрацію пристроїв (персональні комп'ютери, планшети, смартфони) без подання до контролюючих органів будь-яких паперових документів та не потребуватиме абонентської плати за користування нею.

Переобладнання ввезеного вантажного транспортного засобу у легковий: обчислення та сплата акцизного податку

Відповідно до пп. 212.1.14 п. 212.1 ст. 212 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платником акцизного податку є, зокрема, особа – власник ввезеного на митну територію України вантажного транспортного засобу, що переобладнується у легковий автомобіль, з якого справляється акцизний податок.

Об'єктом оподаткування акцизним податком є операції з переобладнання ввезеного на митну територію України транспортного засобу у підакцизний легковий автомобіль (пп. 213.1.11 п. 213.1 ст. 213 ПКУ).

Підпунктом 215.3.5 п. 215.3 ст. 215 ПКУ визначено перелік підакцизних транспортних засобів та ставки акцизного податку у твердій сумі з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні) (в євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна автомобіля залежно від терміну їх використання та об'єму).

Відповідно до п. 217.3 ст. 217 ПКУ акцизний податок з товарів (продукції), вироблених на митній території України, на які встановлені ставки податку в іноземній валюті, сплачується у національній валюті і розраховується за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на перший день кварталу, в якому здійснюється реалізація товару (продукції), і залишається незмінним протягом кварталу.

Особливості надання послуг електронного цифрового підпису за довіреністю

З метою протидії шахрайству та захисту законних інтересів юридичних та фізичних осіб, отримання послуг електронного цифрового підпису (далі – ЕЦП) в Акредитованому центрі сертифікації ключів Інформаційно-довідкового департаменту ДФС здійснюється за особистої присутності заявника (підписувача).

Разом з цим, за бажанням заявника (підписувача) він може бути представлений довіреною особою. У такому випадку, довіреність для отримання послуг ЕЦП повинна бути посвідчена нотаріально.

Зазначене обмеження не розповсюджується на органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації державної форми власності.

Про форми фінансової звітності

Постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 № 419 із змінами відповідно до Закону України від 16.07.1999 № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» із змінами (далі – Закон № 996) затверджено Порядок подання фінансової звітності (далі – Порядок № 419).

Згідно з п. 2 Порядку № 419 платники податку на прибуток у визначених законом випадках подають органам доходів і зборів у порядку, передбаченому Податковим кодексом України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями

(далі – ПКУ) для подання податкової декларації, *проміжну (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців)* та *річну* фінансову звітність.

Підприємства, які складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі, *складають проміжну фінансову звітність*, яка охоплює відповідний період (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців), наростаючим підсумком з початку звітного року *у складі балансу та звіту про фінансові результати*.

Підприємства, яким відповідно до Закону № 996 встановлюється *скорочена за показниками* фінансова звітність *у складі балансу та звіту про фінансові результати* (крім тих, які зобов'язані складати фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності), та підприємства, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів і витрат відповідно до податкового законодавства, подають відповідним органам *річну* фінансову звітність, передбачену для суб'єктів малого підприємництва.

Згідно з п. 46.2 ст. 46 ПКУ неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені п. 133.4 ст. 133 ПКУ подають разом зі звітом про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації *річну* фінансову звітність.

Повідомляємо, що форми фінансової звітності затверджені, зокрема:

- наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»» (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 28.02.2013 за № 336/22868) із змінами – для юридичних осіб усіх форм власності (крім банків та бюджетних установ), які зобов'язані подавати фінансову звітність згідно із законодавством;

- наказом Міністерства фінансів України від 28.02.2017 № 307 «Про затвердження Порядку заповнення форм фінансової звітності в державному секторі та Змін до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності»» (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 21.03.2017 за № 384/30252) із змінами – для розпорядників бюджетних коштів, Державної казначейської служби України та державних цільових фондів, тобто суб'єктів державного сектору;

- наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва»» (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 15.03.2000 за № 161/4382) із змінами – для суб'єктів малого підприємництва та представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності);

- наказом Міністерства фінансів України від 27.06.2013 № 628 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність»» (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 19.07.2013 за № 1223/23755) із змінами – для групи юридичних осіб, яка складається з підприємства, що контролює інші підприємства (материнське (холдингове) підприємство), та дочірніх підприємств (крім групи підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності, або групи підприємств, у якій підприємство, що контролює інші підприємства (материнське (холдингове) підприємство), складає фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності);

- постановою Правління Національного банку України від 24.10.2011 № 373 «Про затвердження Інструкції про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України» (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 10.11.2011 за № 1288/20026) із змінами – для банків.

Коригування фінансового результату до оподаткування при наданні безповоротної фінансової допомоги

Відповідно до пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємства (далі – податок на прибуток) є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Для платників податку на прибуток, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень розділу III «Податок на прибуток підприємств» ПКУ.

Згідно з пп. 140.5.10 п. 140.5 ст. 140 ПКУ фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується на суму перерахованої безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) особам, що не є платниками податку на прибуток (крім фізичних осіб), та платникам податку на прибуток, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до п. 44 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ, крім безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг), перерахованої неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг, для яких застосовується положення пп. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 ПКУ.

Застосування підвищуючого коефіцієнту до доходів у вигляді додаткового блага, виплаченого фізичній особі у негрошовій формі

Відповідно до пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 розділу IV «Податок на доходи фізичних осіб» Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (далі – ПКУ) до складу загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника

податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) включається дохід, отриманий як додаткове благо (крім випадків, передбачених статтею 165 ПКУ).

Підпунктом 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ визначено, якщо додаткові блага надаються у негрошовій формі, сума ПДФО об'єкта оподаткування обчислюється за правилами, визначеними п. 164.5 ст. 164 ПКУ.

Відповідно до п. 164.5 ст. 164 ПКУ під час нарахування (надання) доходів у будь-якій негрошовій формі базою оподаткування є вартість такого доходу, розрахована за звичайними цінами, правила визначення яких встановлені згідно з ПКУ, помножена на коефіцієнт, який обчислюється за такою формулою:

$$K = 100: (100 - Cп),$$

де К – коефіцієнт;

Сп – ставка ПДФО, встановлена для таких доходів на момент їх нарахування.

Враховуючи вищевикладене, у разі виплати платнику ПДФО у негрошовій формі додаткового блага, що включається до оподаткованого доходу, сума ПДФО об'єкта оподаткування обчислюється із врахуванням коефіцієнту.

Внесені зміни до деяких національних положень бухгалтерського обліку

З 03.08.2018 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 20.06.2018 № 564 «Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку» (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 16.07.2018 за № 817/32269) (далі – Наказ № 564).

Значеним Наказом відповідно до статті 6 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» із змінами внесено зміни до:

► Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (далі – НП(С)БО 1), затверженому наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73 (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 28.02.2013 за № 336/22868) із змінами;

► Національного положення (стандарту) з бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність» (далі – НП(С)БО 2), затверженому наказом Міністерства фінансів України від 27.06.2013 № 628 (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 19.07.2013 за № 1223/23755).

Так, зокрема, абзац 3 п. 1 розділу II НП(С)БО 1 викладено у новій редакції:

«Підприємства, які складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, складають проміжну фінансову звітність, яка охоплює відповідний період (*І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців*), наростаючим підсумком з початку звітного року у складі балансу та звіту про фінансові результати.».

Нагадаємо, що відповідні зміни були внесені постановою Кабінету Міністрів України (далі – постанова КМУ) від 11 липня 2018 року № 547 (набрала чинності 14.07.2018) і до Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою КМУ від 28 лютого 2000 року № 419 із змінами.

Отже, особливості подання проміжної фінзвітності, зокрема, при поданні податкової декларації з податку на прибуток підприємств (за I квартал, півріччя, три квартали), повністю врегульовані на законодавчому рівні.

Норми оновленого НП(С)БО 2 застосовуються групою юридичних осіб, яка складається з підприємства, що контролює інші підприємства (материнське (холдингове) підприємство), та дочірніх підприємств (*крім групи підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності, або групи підприємств, у якій підприємство, що контролює інші підприємства (материнське (холдингове) підприємство), складає фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності*).

Крім того визначено, що підприємства, які контролюють інші підприємства (*крім підприємств, що становлять суспільний інтерес*), можуть не подавати консолідованої фінансової звітності, якщо разом із контрольованими підприємствами їхні показники на дату складання річної фінансової звітності не перевищують двох із таких критеріїв:

- балансова вартість активів – до 4 млн євро;
- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – до 8 млн євро;
- середня кількість працівників – до 50 осіб.

Наказ № 564 опубліковано у газеті «Офіційний вісник України» № 59.

Чи підлягає оподаткуванню ПДФО сума наданої фізособі позики, списаної юрособою у зв'язку зі смертю фізособи – боржника?

Згідно з п. 162.3 ст. 162 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) у разі смерті платника податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) або оголошення його судом померлим чи визнання безвісно відсутнім або втрати ним статусу резидента (за відсутності податкових зобов'язань як нерезидента згідно з ПКУ) податок за останній податковий період справляється з нарахованих на його користь доходів. Відповідно до цього останнім податковим періодом вважається період, який закінчується днем, на який відповідно припадає смерть такого платника податку, винесення такого судового рішення чи втрата ним статусу резидента. У разі відсутності нарахованих доходів податок сплаті не підлягає.

При цьому слід зазначити, що згідно з п. 99.1 ст. 99 ПКУ грошові зобов'язання фізичної особи у разі її смерті або оголошення судом померлою виконуються її спадкоємцями, які прийняли спадщину (крім держави), в межах вартості майна, що успадковується, та пропорційно частці у спадщині на дату її відкриття.

Отже, у разі списання юридичною особою заборгованості по позиці у зв'язку із смертю фізичної особи – боржника, ПДФО на суму отриманих доходів нараховується на загальних підставах та перераховується податковим агентом з нарахованих на його користь доходів. У разі відсутності нарахованих доходів на користь такого платника податків або спадкоємців нарахований ПДФО сплаті не підлягає.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 103.02 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Формування податкового кредиту з ПДВ на підставі тимчасових митних декларацій не відбувається

Відповідно до п. 1 ст. 248 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI із змінами та доповненнями (далі – МКУ) митне оформлення розпочинається з моменту подання органу доходів і зборів декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання органом доходів і зборів від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію.

Якщо декларант або уповноважена ним особа не володіє точними відомостями про характеристики товарів, необхідними для заповнення митної декларації у звичайному порядку, вона може подати органу доходів і зборів тимчасову митну декларацію на такі товари за умови, що вона містить дані, достатні для поміщення їх у заявлений митний режим, та під зобов'язання про подання додаткової декларації у строк не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації (п. 1 ст. 260 МКУ).

У разі подання відповідно до ст. 260 МКУ тимчасової митної декларації декларант або уповноважена ним особа повинні протягом строків, визначених відповідно до МКУ, подати органу доходів і зборів додаткову декларацію, яка містить точні відомості про товари, задекларовані за тимчасовою митною декларацією, що подавалися б у разі декларування цих товарів за митною декларацією, заповненою у звичайному порядку (п. 1 ст. 261 МКУ).

Таким чином, нормами та положеннями МКУ тимчасова митна декларація не визнається як документ, подання якого завершує митне оформлення випуску товарів для вільного обігу на митній території України.

Відповідно до п. 198.2 ст. 198 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум ПДВ до податкового кредиту є дата сплати ПДВ за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ, яким визначено, що датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Пунктом 201.12 ст. 201 ПКУ визначено, що у разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум ПДВ до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату ПДВ.

Крім того, відповідно до п. 198.6 ст. 198 ПКУ не відносяться до податкового кредиту суми ПДВ, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними/розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими п. 201.11 ст. 201 ПКУ.

Таким чином, при здійсненні операцій із ввезення товарів на митну територію України формування податкового кредиту з ПДВ на підставі тимчасових митних декларацій не відбувається, а здійснюється лише за умови наявності належним чином оформленої митної декларації.

Платники Дніпропетровщини сплатили податку на доходи фізичних осіб на 2,5 мільярда гривень більше, ніж минулоріч

Протягом січня - липня 2018 року платники Дніпропетровщини сплатили до зведеного бюджету 11 млрд 437, 3 млн грн податку на доходи фізичних осіб, що на 2 млрд 466,7 млн грн. більше, ніж минулоріч.

При цьому, Головним управлінням ДФС у Дніпропетровській області забезпечено надходження цього податку у розмірі 9 млрд 773,2 млн грн або 85,4 відсотків від загальної суми надходжень. Місцеві бюджети отримали з початку року 6 млрд 876,0 млн грн податку на доходи фізичних осіб, що на 1 млрд 383,9 млн грн перевищує надходження минулого року. До державного бюджету надійшло 2 млрд 897,1 млн грн, що на 550,8 млн грн більше січня - липня 2017 року.

Податок на доходи фізичних осіб продовжує зберігати позицію найвагомішого за обсягом джерела наповнення доходної частини місцевих бюджетів. В структурі надходжень він займає майже 60 відсотків від загальної суми інших податків і зборів.

Внесені зміни до Податкового кодексу України

Законом України від 03 липня 2018 року №2477-VIII внесені зміни до Податкового кодексу України (норма діє з 28 липня 2018 року, Закон України опубліковано 27 липня 2018 року в офіційному виданні "Голос України" №137).

Змінами передбачено, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються аліменти, що виплачуються платнику податку згідно з рішенням суду або за добровільним рішенням сторін у сумах, визначених згідно із Сімейним кодексом України, у тому числі аліменти, що виплачуються нерезидентом.

Також передбачено, що до переліку витрат, дозволених до включення до податкової знижки, зокрема, належать суми коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

До уваги платників податку на додану вартість!

Державною фіскальною службою України у розділі «Повідомлення та нагадування» вебпорталу ДФС України за результатами декларування за звітний (податковий) період червень 2018 року на підставі даних, зазначених платниками ПДВ у додатках 1, 5 до податкової декларації з ПДВ за новими формами, з урахуванням змін, внесених наказом

Міністерства фінансів України від 23 березня 2018 року №381 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 28 січня 2016 року №21», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 квітня 2018 року за №451/31903, розміщено наступне.

Надання платниками відповідної інформації, передбаченої у вказаних вище додатках, дає змогу платникам з **01.08.2018** скористатися правом щодо реєстрації в ЄРПН у порядку, визначеному пунктом 200¹.9 статті 200¹ Податкового кодексу України тільки податкових накладних та розрахунків коригування виключно за звітні періоди, в яких виникло таке перевищення ($\Sigma_{\text{Перевищ}}$).

Нагадуємо, що в ІТС «Електронний кабінет» платникам в режимі реального часу надано доступ до сервісів системи електронного адміністрування ПДВ.

Платники Дніпропетровщини задекларували за 2017 рік доходів на суму майже три мільярда гривень

Як зазначила в.о. начальника ГУ ДФС у Дніпропетровській області Вікторія Каліногорська, громадянами Дніпропетровської області та особами, які провадять незалежну професійну діяльність протягом 2018 року подано 43084 декларацій про майновий стан і доходи за 2017 рік, що на 198 декларацій більше, в порівнянні з аналогічним періодом минулого року, у тому числі 3751 декларацій про отримані доходи у вигляді спадщини/дарування, 1209 декларацій про доходи від продажу рухомого та нерухомого майна, 272 декларації про отримання іноземних доходів, 23680 декларацій про отримані інші доходи, з яких не утримано податок на доходи фізичних осіб та 6344 декларації з метою отримання податкової знижки.

Загальна сума задекларованого доходу становить 2 млрд 883,2 млн грн., що на 353,6 млн грн більше, ніж у минулому році. До сплати нараховано 93,2 млн грн податку на доходи фізичних осіб та 12,6 млн грн військового збору.

Варто зазначити, що цьогоріч свої доходи задекларували 239 мільйонера (минулоріч – 189). Загальна сума задекларованого ними доходу склала 1 млрд 344,2 млн грн. Сума податку на доходи фізичних осіб до сплати складає 33,0 млн грн, сума військового збору – 3,6 млн грн.

В Криворізькій північній ОДПІ проведено куцшовий семінар

Головним управлінням ДФС у Дніпропетровській області за участі Криворізької північної ОДПІ 15 серпня 2018 року в приміщенні Криворізької північної ОДПІ проведено куцшовий семінар для платників податків.

Відкриваючи семінар, виконуючий обов'язки заступника начальника – начальника управління обслуговування платників Криворізької північної ОДПІ Ігор Тимченко зазначив, що під час проведення семінару учасники мають змогу не лише отримати інформацію про останні зміни у податковому законодавстві, а й поставити запитання спікерам та подискутувати з ними.

Під час заходу були розглянуті останні зміни податкового законодавства та приділено увагу і іншим питанням. Цього разу на семінарі йшлося про актуальні питання адміністрування податку на прибуток, в тому числі, оподаткування неприбуткових організацій. Розглядалися питання адміністрування місцевих податків та зборів, зокрема земельного податку та орендної плати. Окрему увагу фахівці фіскальної служби приділи питанням платників, що виникають при справлянні єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Жваво обговорювались практичні питання щодо функціонування електронного кабінету платника та подання звітності в електронному вигляді.

Окремо було представлено пілотний проект щодо застосування новітніх моделей для реєстрації розрахункових операцій (далі – РРО), відповідно до якого, бізнес очікують зміни щодо РРО, які дозволять спростити та здешевити процес, а також покращити умови ведення господарської діяльності. Фахівці відзначили, що інноваційна система реєстрації та обліку РРО – e-Receipt, розроблена ДФС України, забезпечує online реєстрацію пристроїв (персональні комп'ютери, планшети, смартфони) без подання до контролюючих органів будь-яких паперових документів та не потребуватиме абонентської плати за користування нею. E-Receipt може бути встановлена та підтримуватиметься будь-яким пристроєм. Ця система передбачає програмне забезпечення для платника (продавця), покупця та ДФС України, а також буде інтегрована з «Електронним кабінетом». Всі кейси цієї системи безкоштовні для її користувачів та не потребують абонентської плати за користування.

Захід відбувся в дружній атмосфері. Наприкінці семінару присутні отримали відповіді на запитання та друковану продукцію, підготовлену фахівцями Криворізької північної ОДПІ.

Підприємці, які досягли пенсійного віку, не сплачують ЄСВ

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до Закону України від 08 липня 2010 року N 2464-VI «Про збір і облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон) фізичні особи-підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, а також члени їх родин, які беруть участь у здійсненні ними підприємницької діяльності, є платниками ЄСВ.

Однак, згідно із частиною 4 статті 4 Закону, фізичні особи - підприємці звільняються від сплати ЄСВ за себе, якщо вони є пенсіонерами за віком або інвалідами й одержують пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску винятково за умови їх добровільної участі в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування. Разом з тим за найманих робітників, у тому числі інвалідів або пенсіонерів за віком, сплата єдиного внеску підприємцями здійснюється на загальних підставах згідно з діючим законодавством.

Чи виникають зобов'язання з ПДВ у підприємства, що ліквідується, у разі повернення статутного капіталу засновнику майном у розмірі внеску?

Відповідно до п. 185.1 ст. 185 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на додану вартість є операції платників податку з постачання товарів, місце постачання яких розташовано на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ.

Постачання товарів – це будь-яке передання права на розпорядження товарами як власник, у тому числі обмін (пп. 14.1.191 ПКУ).

Отже, операція з повернення засновникам статутного капіталу майном у розмірі внеску, попередньо внесеного ними до статутного фонду юридичної особи, у разі їхнього виходу з-поміж засновників або учасників такої юридичної особи є об'єктом оподаткування податком на додану вартість і підлягає оподаткуванню на загальних підставах за основною ставкою.

Затверджено нові узагальнюючі податкові консультації з оподаткування ПДВ

Наказом Міністерства фінансів України від 03 серпня 2018 року №673 «Про затвердження узагальнюючих податкових консультацій з деяких питань оподаткування податком на додану вартість» затверджено нові чотири узагальнюючі податкові консультації для платників ПДВ.

1. Щодо особливостей оподаткування ПДВ від'ємної різниці між ціною придбання (звичайною ціною) товару та ціною реалізації такого товару на експорт.

Консультація визначає, що у разі здійснення операції з експорту товару за ціною нижче ціни придбання (звичайної ціни) такого товару, нульова ставка ПДВ застосовується до такої операції в цілому, за умови підтвердження факту вивезення товарів у відповідному митному режимі належно оформленою митною декларацією.

2. Щодо документального підтвердження знищення або зруйнування основних виробничих або невиробничих засобів.

У консультації наведений перелік документів, які для цілей оподаткування ПДВ можуть підтвердити факт знищення або зруйнування внаслідок дії обставин непереборної сили та у інших випадках ліквідації без згоди платника податку, в тому числі при викраденні, основних виробничих або невиробничих засобів, а також у випадку ліквідації основних засобів у зв'язку з їх розібранням або перетворенням у інший спосіб, внаслідок чого вони не можуть використовуватися за первісним призначенням. При цьому такі документи (копії документів) платник податку може подати контролюючому органу у загальнозстановленому порядку за власною ініціативою або на запит контролюючого органу (або особисто платником податків, або уповноваженою на це особою, або поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення, або засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису).

3. Щодо оподаткування ПДВ операцій з отримання постійним представництвом нерезидента фінансування від головної компанії - нерезидента.

Консультація визначає, що кошти, що надходять на рахунок постійного представництва нерезидента в Україні від головної компанії-нерезидента, не є компенсацією вартості товарів/послуг, що постачаються таким представництвом, і не мають бути об'єктом оподаткування ПДВ при отриманні таких коштів, а тому постійне представництво нерезидента в Україні не визначає податкові зобов'язання з ПДВ та не враховує їх у загальному обсязі операцій для цілей обов'язкової реєстрації такого постійного представництва платником ПДВ.

4. Щодо оподаткування ПДВ операцій банків та інших фінансових установ з передачі у фінансовий лізинг майна, набутого ними у власність внаслідок звернення стягнення на таке майно.

Консультація визначає, що у випадку передачі у фінансовий лізинг майна, набутого банками або іншими фінансовими установами внаслідок звернення стягнення на таке майно, такі банки та інші фінансові установи: застосовують режим звільнення від оподаткування ПДВ на підставі абзацу 2 п. 197.12 ПКУ до частини вартості майна, за якою таке майно було набуто у власність в рахунок погашення зобов'язань за договором кредиту (позики); нараховують податкові зобов'язання з ПДВ виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до п. 189.1 ПКУ, у разі якщо під час придбання банком такого майна суми ПДВ були включені до складу податкового кредиту; нараховують податкові зобов'язання з ПДВ виходячи з бази оподаткування, визначеної як позитивна різниця між ціною постачання та ціною придбання такого майна з урахуванням вимог, визначених п. 189.15 ПКУ.

Оподаткування допомоги, отриманої фізичною особою на лікування

Особливості оподаткування благодійної допомоги визначено п. 170.7 ст. 170 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI із змінами і доповненнями (далі - ПКУ), відповідно до пп. 170.7.1 якого не оподатковується та не включається до загального місячного або річного оподатковуваного доходу платника податку благодійна, у тому числі гуманітарна допомога (далі - благодійна допомога), яка надходить на його користь у вигляді коштів або майна (безоплатно виконаної роботи, наданої послуги) та відповідає вимогам, визначеним цим пунктом.

Для цілей оподаткування благодійна допомога поділяється на цільову та нецільову.

Цільовою є благодійна допомога, що надається під визначені умови та напрями її витрачання, а нецільовою вважається допомога, яка надається без встановлення таких умов або напрямів.

При цьому до цільової благодійної відноситься допомога, порядок надання якої регламентується пп. 170.7.4 п. 170.4 ст. 170 ПКУ, відповідно до пп. "а" якого не включається до оподатковуваного доходу цільова благодійна допомога, що надається, зокрема, резидентами - юридичними особами у будь-якій сумі (вартості) закладу охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування платника податку у розмірах, що не перебиваються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, у разі дотримання визначених вищезазначеним підпунктом умов.

Правові, організаційні, економічні та соціальні засади охорони здоров'я в Україні визначають Основи законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року №2801-XII (далі - Основи), ст. 3 яких передбачено, що заклад охорони здоров'я - це юридична особа будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або її відокремлений підрозділ, що забезпечує медичне обслуговування населення на основі відповідної ліцензії та професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників.

Відповідно до ст. 36 Основ громадяни України можуть направлятися для лікування за кордон у разі необхідності надання того чи іншого виду медичної допомоги хворому та неможливості її надання в закладах охорони здоров'я України.

Водночас до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються кошти або вартість майна (послуг), що надаються як допомога на лікування та медичне обслуговування платника податку або члена сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення, дитини, яка перебуває під опікою або піклуванням платника податку, за умови документального підтвердження витрат, пов'язаних із наданням зазначеної допомоги (у разі надання коштів), у тому числі, але не виключно, для придбання ліків, донорських компонентів, протезно-ортопедичних виробів, виробів медичного призначення для індивідуального користування інвалідів, за рахунок коштів благодійної організації або його роботодавця, в тому числі в частині витрат роботодавця на обов'язковий профілактичний огляд працівника згідно із Законом України "Про захист населення від інфекційних хвороб" та на вакцинацію працівника, спрямовану на профілактику захворювань в період загрози епідемії відповідно до Закону України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" за наявності відповідних підтверджувальних документів, крім витрат, що компенсуються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування (пп. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 Кодексу).

Криворіжцям - про можливість реалізації права на податкову знижку

Криворізька північна ОДПІ нагадує мешканцям Криворіжжя про можливість реалізації права на податкову знижку, а саме, часткове відшкодування вартості здобуття середньої професійної або вищої освіти платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення; витрат на сплату страхових платежів за договорами довгострокового страхування життя, пенсійних внесків до недержавних пенсійних фондів; суми відсотків, сплачених за користування іпотечним житловим кредитом; суми витрат на оплату допоміжних репродуктивних технологій, суми коштів, сплачених у зв'язку із переобладнанням транспортного засобу, що належить платникові податку, з використанням у вигляді палива моторного сумішевого, біоетанолу, біодизелю, стиснутого або скрапленого газу, інших видів біопалива. та ін. , до 31 грудня 2018 року.

Щоб скористатися своїм правом на податкову знижку, громадянам необхідно звернутися в Центри обслуговування платників за своїм місцем реєстрації.

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації про майновий стан і доходи. До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання).

Отже, громадяни, які мають право на податкову знижку за минулий рік, можуть подати декларацію про майновий стан і доходи по 31 грудня 2018 року(включно).

ФОП змінив місцезнаходження (перереєструвався в інший район). Куди подавати форму № 1ДФ та сплачувати ПДФО в такому разі?

Криворізька північна ОДПІ інформує, що згідно зі ст. 66 Податкового кодексу у разі проведення державної реєстрації зміни місцезнаходження або місця проживання платника податків, внаслідок якої змінюється адміністративно-територіальна одиниця та контролюючий орган, в якому на обліку перебуває платник податків, а також у разі зміни його податкової адреси контролюючими органами за попереднім та новим місцезнаходженням (місцем проживання) платника податків проводяться процедури відповідно зняття з обліку/взяття на облік такого платника.

Частиною восьмою ст. 45 Бюджетного кодексу встановлено, що в разі зміни місце-знаходження суб'єктів господарювання — платників податків сплата визначених законодавством податків і зборів після реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.

Згідно з Порядком № 1588 переведення платника податків до контролюючого органу за новим місцезнаходженням здійснюється протягом місяця з дня отримання інформації про зміну місцезнаходження, і в такому випадку одночасно із зняттям з обліку фізичної особи — підприємця за основним місцем обліку здійснюється взяття на облік за неосновним місцем обліку без подання ним заяви.

До закінчення року такий платник обліковується в контролюючому органі за попереднім місцезнаходженням (неосновне місце обліку) з ознакою того, що він є платником податків до закінчення року, а в контролюючому органі за новим місцезнаходженням (основне місце обліку) — з ознакою того, що він є платником податків з наступного року.

У контролюючому органі за неосновним місцем обліку платник податків сплачує всі податки та збори, які згідно із законодавством мають сплачуватися на території адміністративно-територіальної одиниці, що відповідає неосновному місцю обліку, щодо таких податків подає податкові декларації (розрахунки, звіти) та виконує інші обов'язки платника, а контролюючий орган стосовно платника податків здійснює адміністрування таких податків, зборів.

Криворізька північна ОДПІ